

**ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ**

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ' . (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς
μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερῶν ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς,
οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ
τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

**ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ**

Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεὸς μας, πάντοτε, καὶ τώρα καὶ
πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐλᾶτε, ἃς προσκυνήσουμε καὶ ἃς προσπέσουμε στὸν Βα-
σιλιά μας, τὸν Θεό.

Ἐλᾶτε, ἃς προσκυνήσουμε καὶ ἃς προσπέσουμε στὸν
Χριστό, τὸν Βασιλιά καὶ Θεό μας.

Ἐλᾶτε, ἃς προσκυνήσουμε καὶ ἃς προσπέσουμε σ' αὐτόν,
στὸν Χριστό, τὸν Βασιλιά καὶ Θεό μας.

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ' . (103).

Δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο, Κύριε καὶ Θεέ μου, τό
μεγαλεῖο σου εἶναι ἄπειρο.

Εἶσαι ντυμένος μέ μεγαλοπρέπεια. Περιβάλλεσαι μέ φῶς
ὡς ἔνδυμα.

Ἀπλώνεις τὸν οὐρανὸ ὡς κατεργασμένο δέρμα σκηνῆς.
Ὁ Κύριος στεγάζει μέ τὰ νέφη τὰ ἀνώτερα στρώματα τοῦ
οὐρανοῦ.

Αὐτὸς χρησιμοποεῖ τὰ νέφη ὡς πολῦτιμα καὶ ταχύτατα
μεταφορικά μέσα. Αὐτὸς περιπατεῖ ἐπάνω στὰ φτερά τῶν
ἀνέμων.

Αὐτὸς ἔπλασε τοὺς Ἀγγέλους του, νά εἶναι πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς του (τοὺς ὑπηρέτες του), νά εἶναι πύρι-
νη φλόγα.

Αὐτὸς θεμελίωσε τὴ γῆ σὲ ἀπαρασάλευτα θεμέλια, γιὰ
νά μὴν κλονισθεῖ μέσα στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ἡ ἄβυσσος τῶν ὑδάτων (τῶν νερῶν) περιβάλλει τὴ γῆ
ὡς ἱμάτιο (ἐπανωφόρι). Ἐπάνω στὰ βουνά στέκονται τὰ νερά

Από ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπό φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἑξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἑξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

(ὡς αἰώνια χιόνια).

Ὅταν ἀντηχήσει ἡ προσταγὴ σου, Κύριε, θὰ ὑποχωρήσουν, θὰ δειλιάσουν ἀπὸ τῆ φωνῆ τῆς βροντῆς σου.

Ἀνηφορίζουν βουνὰ καὶ κατηφορίζουν πεδιάδες, στὴ θέση πού τὰ θεμελίωσες Ἐσύ.

Τοποθέτησες σύνορο (στά νερά), πού δέν θὰ τό προσπεράσουν, οὔτε θὰ ἐπιστρέψουν νά σκεπάσουν τὴν ξηρά.

Αὐτός δημιούργησε τίς πηγές μέσα στά φαράγγια, καὶ ἔτσι τρέχουν τὰ νερά ἀνάμεσα στά βουνὰ.

Αὐτὰ ποτίζουν ὅλα τὰ θηρία τῆς ὑπαίθρου, καὶ σ' αὐτὰ σβήνουν τὴ δίψα τους οἱ ὄναγροι (τὰ ἀγριογάιδουρα).

Ἐπάνω ἀπὸ τὰ νερά (στά δένδρα) φωλιάζουν τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ βράχια σκορπίζουν τό κελάηδημά τους.

Ὁ Κύριος ποτίζει τὰ βουνὰ μὲ τίς βροχές τοῦ οὐρανοῦ. Ἀπὸ τόν καρπὸ τῶν ἔργων σου (τὴ βροχὴ), Κύριε, χορταίνει ἡ γῆ.

Ὁ Κύριος κάνει νά βλαστάνει χόρτο γιὰ τὰ κτήνη καὶ χλόη γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων.

Γιὰ νά παραγάγει ἄρτον ἀπὸ τὴ γῆ, καὶ τό κρασί εὐφραίνει τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τό λάδι, γιὰ νά εἶναι χαρούμενο τό πρόσωπό του. Καὶ ἄρτος πού στηρίζει τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Θὰ χορτάσουν τὰ δένδρα τῆς πεδιάδας, οἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, τίς ὁποῖες Ἐσύ φύτευσες.

Ἐκεῖ φωλιάζουν σπουργίτια, καὶ ἐπάνω ἀπ' αὐτὰ κυριαρχεῖ ἡ κατοικία τοῦ ἐρωδιοῦ (τοῦ τσικνιαῖ, ψαρολέεκα).

Τὰ ψηλὰ βουνὰ ὁ Κύριος τὰ ἔκανε γιὰ τὰ ἐλάφια, καὶ τὰ χαμηλὰ πετρώδη μέρη γιὰ τοὺς λαγούς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντὸς σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ὁ Κύριος ἔκανε τὴ σελήνη, γιὰ νὰ ρυθμίζει τίς ἐποχές. Ὁ ἥλιος γνωρίζει τὸ σημεῖο πού θά δύσει.

Ἐσύ, Κύριε, ἀπλώνεις τὸ σκοτάδι καὶ γίνεται νύχτα, κατὰ τὴν ὁποία κυκλοφοροῦν ὅλα τὰ θηρία τοῦ δάσους.

Λιονταράκια πού οὐρλιάζουν καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸν Θεό, νὰ ἀρπάξουν τὴν τροφή τους.

Ὅταν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, ὅλα τὰ θηρία συγκεντρώνονται καὶ κοιμοῦνται στίς σπηλιές τους.

Τότε βγαίνει ὁ ἄνθρωπος στό ἔργο του, καὶ ἀσχολεῖται μέ τίς ἐργασίες του μέχρι τὸ βράδυ.

Πόσο μεγαλειώδη εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε! Ὅλα τὰ ἔκανες μέ σοφία. Ἡ γῆ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὰ δημιουργήματά σου.

Νά, αὕτη εἶναι ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρη. Ἐκεῖ ὑπάρχουν ψάρια, ἀναρίθμητα, ζῶα, μικρὰ μαζί μέ μεγάλα.

Ἐκεῖ ταξιδεύουν πλοῖα. Ἐκεῖ ζεῖ τὸ μεγάλο κῆτος, πού τὸ ἔπλασες ἔτσι, ὥστε νὰ περιπαίζει τὰ κύματά της.

Ὅλα αὐτὰ ἀπὸ σένα περιμένουν, νὰ τοὺς δώσεις τὴν τροφή τους στὴν κατάλληλη εὐκαιρία. Ὅταν τοὺς τὴ δώσεις, τρέχουν νὰ τὴν πάρουν.

Ὅταν ἀνοίγεις μέ ἀγάπη τὸ χέρι σου, τὰ σύμπαντα γεμίζουν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ σου. Ὅταν ὅμως γυρίζεις τὸ πρόσωπό σου μέ ἀποστροφή, ταράζονται.

Ἀφαιρεῖς ἀπ' αὐτὰ τὴ ζωογόνο πνοή τους καὶ σβήνουν, καὶ ἐπιστρέφουν στό χῶμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο πλάσθηκαν.

Ἐξαποστελλεῖς τὸ ζωογόνο πνεῦμα σου καὶ τὰ ἀναδημιουργεῖς, καὶ ἔτσι ἀνανεώνεις τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ
μου, τὸν Κύριον.

(Καὶ πάλιν).

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν
σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν

Ἀλληλούια (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

Ἄς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου αἰώνια. Ἄς χαίρεται ὁ Κύριος
μέ τὰ θαυμάσια ἔργα του.

Ὅταν ὁ Κύριος ρίχνει τὸ βλέμμα του ὀργισμένο στὴ γῆ,
τὴν κάνει νὰ τρέμει. Ἀγγίζει μόνο τὰ ὄρη καὶ καπνίζονται.

Θά ὑμνῶ τὸν Κύριο σέ ὅλη μου τὴ ζωῇ. Θά ψάλλω στὸν
Θεό μου, ὅσο θά ὑπάρχω.

Εἶθε νὰ γίνῃ εὐχάριστη σ' αὐτόν ἡ προσευχή μου, καὶ ἐγὼ
νά εὐφραίνομαι μέ τὴν ἐπικοινωνία μου μέ τὸν Κύριο.

Εἶθε νὰ ἐξαφανισθοῦν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὴ γῆ, καὶ οἱ
ἄνομοι, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχουν πλέον αὐτοί. Δοξολόγει, ψυ-
χή μου, τὸν Κύριο.

(Καὶ πάλι).

Ὁ ἥλιος γνωρίζει τὸ σημεῖο πού θά δύσει. Ἐσύ, Κύριε,
ἀπλώνεις τὸ σκοτάδι καὶ γίνεται νύχτα.

Πόσο μεγαλειώδη εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε, ὅλα μέ σο-
φία τὰ ἔκανες.

Δόξα στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα.

Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀλληλούια . (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς).

Ἡ ἐλπίδα μας, Κύριε, δόξα σοι.

(Ἀλληλούια=Ὑμνεῖτε τὸν Κύριο).

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Μέ εἰρήνη (στὴν καρδιά), ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Κύριε, ἐλέησέ μας.

Γιὰ τὴν εἰρήνη πού ἔρχεται ἀπὸ ἐπάνω, ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ
γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύ-
ριο.

Γιὰ τὴν εἰρήνη ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, γιὰ τὴ σταθερό-

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

τητα τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ γιὰ τὴν ἐνωση ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τὸν ἅγιο αὐτὸν ναό, καὶ γιὰ ἐκείνους πού μέ πίστη, μέ εὐλάβεια καὶ μέ φόβο Θεοῦ εἰσέρχονται σ' αὐτόν, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τὸν ἀρχιεπισκόπό μας (.....), γιὰ τὴ σεβαστὴ τάξη τῶν ἱερέων, γιὰ τοὺς διακόνους (τοὺς ὑπηρέτες) τοῦ Χριστοῦ, γιὰ ὅλους τοὺς κληρικούς καὶ τοὺς λαϊκούς, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τὸ εὐσεβές ἔθνος μας, γιὰ κάθε ἀρχὴ καὶ ἐξουσία σ' αὐτό, καὶ γιὰ τὸν φιλόχριστο στρατό μας στὴν ξηρὰ, στὴ θάλασσα καὶ στὸν ἀέρα, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ τὴν πόλη (τὴν κώμη) αὐτή, γιὰ κάθε πόλη καὶ χωριό, καὶ γιὰ ὅσους κατοικοῦν σ' αὐτές μέ πίστη, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ εὐεργετικούς ἀνέμους, γιὰ εὐφορία τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ γιὰ καιροὺς εἰρηνικούς, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ ὅσους ταξιδεύουν στὴ θάλασσα καὶ στὴ στεριά, γιὰ ὅσους εἶναι ἄρρωστοι, κουρασμένοι, αἰχμάλωτοι, καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τους, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἐμεῖς ἀπὸ κάθε θλίψη, ὀργή, κίνδυνο καὶ ἀνάγκη, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ μας, μέ τὴ δική σου χάρη.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. (140).

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν

Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυντη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας, τὴ Θεοτόκο, καὶ παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὄλους τοὺς ἁγίους, ἅς ἐμπιστευθοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας τοὺς ἄλλους, καὶ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μας, στὸν Χριστό, τὸν Θεό μας.

Σ' ἐσένα, Κύριε.

(Ζητοῦμε ὅλα αὐτὰ ἀπὸ σένα), γιατί σ' ἐσένα πρέπει κάθε δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνηση, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν (μακάρι).

ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. (140).

Κύριε, πολλές φορές ἔκραξα πρὸς ἐσένα, εἰσάκουσέ με, εἰσάκουσέ με, Κύριε. Κύριε, ἔκραξα σ' ἐσένα, εἰσάκουσέ με, δῶσε προσοχὴ στὴ φωνὴ τῆς ἰκεσίας μου, ὅταν κράζω σ' ἐσένα, εἰσάκουσέ με, Κύριε.

Ἄς κατευθυνθεῖ ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα κατ' εὐθεῖαν μπροστά σου. Ἡ ἰκετευτικὴ ὑψωση τῶν χειρῶν μου ἅς γίνει δεκτὴ ὡς βραδυνὴ θυσία. Εἰσάκουσέ με, Κύριε.

Βάλε, Κύριε, φρουρὰ στό στόμα μου, καὶ θύρα ἀσφαλείας γύρω ἀπὸ τὰ χεῖλη μου.

Μὴν ἀφήσεις τὴν καρδιά μου, νά παρεκκλίνει σέ ἀποφάσεις πονηρές, ὥστε νά χρησιμοποιοῦ προφάσεις, γιὰ νά δικαιολογῶ τίς ἀμαρτίες μου.

Μέ ἀνθρώπους πού παρανομοῦν δέν θέλω νά συναναστρέφομαι, οὔτε μέ τοὺς πιό ἐκλεκτοὺς ἀπ' αὐτούς.

Ἄς μέ παιδαγωγῆσει αὐστηρά, ἀλλά φιλόανθρωπα, κάποιος ἀνθρώπος δίκαιος, καὶ ἅς μέ ἐλέγξει. Ὅμως δέν θέλω,

<p>μου.</p> <p>Ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.</p> <p>Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστά αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.</p> <p>Ἐπιπρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.</p> <p>Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.</p> <p>Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.</p> <p>ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ'. (141).</p> <p>Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.</p> <p>Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.</p> <p>Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.</p> <p>Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.</p>		<p>νά ἀλείψει τὸ κεφάλι μου ἀρωματικὸ λάδι ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου.</p> <p>(Δέν ζηλεύω τοὺς ἁμαρτωλοὺς). Ἀντιθέτως, προσεύχομαι νά μὴ συμμετέχω στὴν εὐημερία τους. Διότι καταποντίζονται συνήθως οἱ προὔχοντές τους (στὴ θάλασσα), κοντὰ σέ ἀπόκρημνα βράχια.</p> <p>Θά ἀκούσουν τὰ λόγια μου αὐτὰ οἱ δίκαιοι καὶ θά εὐχαριστηθοῦν. Διότι, ὅπως τὸ παχὺ χῶμα πέφτει στὴ γῆ καὶ τρίβεται καὶ διαλύεται, ἔτσι διασκορπίζονται τὰ ὀστά τῶν ἀδίκων ἄταφα κοντὰ στό στόμιό τοῦ ἄδην.</p> <p>Διότι, Κύριε, Κύριε, σ' ἐσένα εἶναι στραμμένα τὰ μάτια μου, σ' ἐσένα ἐλπίζω. Μὴν ἀφήσεις, νά μοῦ ἀφαιρέσουν οἱ κακοὶ τὴ ζωὴ μου.</p> <p>Φύλαξέ με ἀπὸ κάθε παγίδα, πού μοῦ ἔχουν στήσει, καὶ ἀπὸ τὰ ἐμπόδια αὐτῶν, οἱ ὅποιοι διαπράττουν τὴν ἀνομία.</p> <p>Σίγουρα θά πέσουν στό δικό τους τὸ δίχτυ οἱ ἁμαρτωλοὶ. Ἐγὼ ὅμως θά εἶμαι μόνος, χωριστά ἀπ' αὐτούς, καὶ θά τὸ προσπεράσω.</p> <p>ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ'. (141).</p> <p>Μέ θερμὴ προσευχὴ ἔκραξα πρὸς τὸν Κύριο. Μέ θερμὴ φωνὴ προσευχήθηκα στὸν Κύριο.</p> <p>Θά ἀφήσω νά ξεχυθεῖ μπροστά του ἡ δέησή μου. Τὴ θλίψη μου θά τὴν ἀναγγεῖλω ἐνώπιόν του.</p> <p>(Τώρα πού αἰσθάνομαι), ὅτι φεύγει ἡ ζωὴ ἀπὸ μέσα μου (καὶ λιποψυχῶ, σκέπτομαι), ὅτι Ἐσύ γνωρίζεις τὴν πορεία μου (πόσο δίκαια πορεύομαι).</p> <p>Σ' αὐτὸν τὸν δρόμο (τὸν δίκαιο) πού πορευόμουν, ἔκρυψαν γιὰ μένα παγίδα.</p>
---	--	---

Κατενόουν εις τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθη σφόδρα.

Ῥῥαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξ ομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'. (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στρέφω τὸ βλέμμα μου πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ παρατηρῶ μὲ προσοχή, καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας, πού νά κατανοεῖ τὸν κίνδυνο πού διατρέχω.

Χάθηκε κάθε τρόπος διαφυγῆς ἀπὸ μένα, καὶ δὲν ὑπάρχει κάποιος, γιὰ νά σώσει τὴν ψυχὴ μου.

Σ' ἐσένα κράζω, Κύριε, εἶπα, ἐσύ εἶσαι ἡ ἐλπίδα μου, ἐσύ εἶσαι ἡ κληρονομιά μου στὴν παροῦσα ζωὴ.

Δῶσε προσοχὴ στὴν προσευχή μου, γιατί κακοπάθησα πάρα πολύ.

Σῶσε με ἀπ' αὐτούς πού μέ καταδιώκουν, γιατί εἶναι πολύ πιό δυνατοὶ ἀπὸ μένα.

Βγάλε τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὴ φυλακὴ τῆς, γιὰ νά ἐξυμνήσω τὸ ὄνομά σου.

Θά περιμένουν οἱ δίκαιοι, ὥσπου νά ἀπαντήσεις στίς προσευχές μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'. (129).

Ἀπὸ τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς μου ἐκράξα σ' ἐσένα, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσε τὴ φωνή μου.

Ἄς γίνουν τὰ αὐτιά σου προσεκτικά στὴ φωνὴ τῆς ἱκεσίας μου.

Ἐὰν ἐξετάσεις προσεκτικά τίς ἀνομίες μας, Κύριε, Κύριε, ποιός μπορεῖ, νά ἀντέξει (τὴ δίκαιη κρίση σου); Γνωρίζω ὅμως, ὅτι κοντά σ' ἐσένα ὑπάρχει ἡ συγχώρηση.

Γιὰ τὸ ὄνομά σου, (πού θυμίζει ἀγαθότητα), δείχνω ὑπομονή σ' ἐσένα, Κύριε. Ὑπομένει ἡ ψυχὴ μου στὰ λόγια σου. Ἐλπίζει ἡ ψυχὴ μου στὸν Κύριο.

Ἀπὸ τὰ βαθιά χαράματα μέχρι τὴν προχωρημένη νύχτα, ἀπὸ τὰ βαθιά χαράματα, ἄς στηρίζει ὁ νέος Ἰσραὴλ (οἱ χριστιανοί) τὴν ἐλπίδα του στὸν Κύριο.

Ἵτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣΤ'. (116).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἵτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

(Τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς ἢ τῆς ἑορτῆς).

ΕΙΣΟΔΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί!

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανό, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ

Διότι κοντὰ στὸν Θεὸ ὑπάρχει τὸ ἔλεος (ἢ εὐσπλαχνία), καὶ εἶναι ἄφθονη ἡ λύτρωση κοντὰ του. Καὶ αὐτὸς θὰ λυτρώσει τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ὅλες τίς ἀνομίες του.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣΤ'. (116).

Δοξολογεῖτε τὸν Κύριο ὅλα τὰ ἔθνη, ἐπαινέστε τὸν ὅλοι οἱ λαοί.

Διότι ἀποδείχθηκε παντοδύναμο τὸ ἔλεός του σ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀξιοπιστία τοῦ Κυρίου παραμένει αἰῶνια.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

(Τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς ἢ τῆς ἑορτῆς).

ΕΙΣΟΔΟΣ

Ἐδῶ εἶναι ἡ Σοφία. Σταθεῖτε ὀρθοί.

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

Φῶς χαρούμενο, ἀγίας δόξας, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανό, ἀγίου, μακαρίου, Ἰησοῦ Χριστέ, ἀφοῦ ἤλθαμε κατὰ τὴ δύση τοῦ ἡλίου, ἀφοῦ εἶδαμε φῶς ἑσπερινό, ὑμνοῦμε Πατέρα, Υἱό, καὶ Ἄγιο Πνεῦμα, Θεόν. Εἶναι ἄξιο, νὰ ὑμνεῖσαι ἐσύ σὲ ὅλους τοὺς καιροὺς μὲ φωνές αἰσιόδοξες (χαρούμενες), Υἱὲ Θεοῦ πού δίνεις ζωή. Γι' αὐτὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟ

Τὴν Κυριακῇ στὸν Ἑσπερινό.

Νὰ λοιπόν, δοξολογεῖτε τὸν Κύριο ὅλοι οἱ δοῦλοι τοῦ Κυρίου.

(Ποιοὶ δοῦλοι); Ὅσοι στέκεστε στὸ ναὸ τοῦ Κυρίου, στίς αὐλές τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ μας.

Δευτέρα.

Ὁ Κύριος θὰ μὲ ἀκούσει, ὅταν φωνάζω πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ὅταν σὲ ἐπικαλοῦμαι, μὲ ἀκούς, Θεέ μου, ἐσύ πού

Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰστόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσέ με.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ: Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ: Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

μου ἀποδίδεις τό δίκαιό μου. Στή θλίψη μου μου δίνεις ἄνεση.

Τρίτη.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἄς μέ καταδιώκει (γιά νά μέ σώσει), ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ ποιμένας μου (βοσκός μου), καί ἀπό τίποτε δέ θά μέ στερήσει, σέ χλοερά λειβάδια ἐκεῖ μέ ἐγκατέστησε.

Τετάρτη.

Θεέ μου, γιά τή δόξα τοῦ ὀνόματός σου σῶσε με, καί μέ τή δύναμή σου κρίνε με μέ συμπάθεια.

Θεέ μου, ἄκουσε τὴν προσευχή μου, δέξου στ' αὐτιά σου τὰ λόγια τοῦ στόματός μου.

Πέμπτη.

Ἡ βοήθειά μου θά ἔλθει ἀπό τόν Κύριο, ὁ ὁποῖος δημιούργησε τόν οὐρανὸ καὶ τή γῆ.

Στίχ. Σήκωσα τὰ μάτια μου στὰ ὄρη (στόν οὐρανὸ), ἀπό ὅπου θά ἔλθει ἡ βοήθειά μου.

Παρασκευή.

Θεέ μου, εἶσαι βοηθός μου. Ἄς μέ προφθάνει τὸ ἔλεός σου, (γιά νά μέ σώζει).

Στίχ. Βγάλε με (ἀπάλλαξέ με) ἀπό τοὺς ἐχθρούς μου, Θεέ μου, καὶ λύτρωσέ με ἀπ' αὐτούς, πού ξεσηκώνονται ἐναντίον μου.

Σάββατο.

Ὁ Κύριος εἶναι Βασιλιάς. εἶναι ντυμένος μέ ὠραιότητα.

Στίχ. Ὁ Κύριος φόρεσε δύναμη ὡς ἔνδυμα, καὶ τὴν ζώσθηκε ὡς ἁγιοσύνη.

Στίχ. Ἐξ ἄλλου στερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἡ ὁποία ποτέ δέν θά σαλευθεῖ.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΝΗΣ

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Κύριε, ἐλέησον. (γ'.).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΕΚΤΕΝΗΣ

Ἄς ποῦμε ὅλοι μὲ ὅλη τὴν ψυχὴ μας, καὶ μὲ ὅλη τὴ διάνοιά μας. Ἄς ποῦμε: Κύριε, ἐλέησέ μας. (γ'.).

Κύριε Παντοκράτορα, Θεέ τῶν πατέρων μας, σέ παρακαλοῦμε, ἐπάκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας.

Ἐλέησέ μας, Θεέ μας, σύμφωνα μὲ τὸ μέγα ἔλεός σου, σέ παρακαλοῦμε, ἄκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπό μας (.....).

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς ἱερομονάχους, τοὺς ἱεροδιακόνους καὶ τοὺς μοναχοὺς, καὶ γιὰ ὅλη τὴ χριστιανικὴ μας ἀδελφότητα.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ ἔλεος, ζωὴ, εἰρήνη, υἰγεία, σωτηρία, προστασία, συγχώρηση καὶ ἄφεση (ἀπαλλαγὴ) τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ὅλων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν μόνιμα καὶ προσωρινά στὴν πόλη αὐτή, (παρακαλοῦμε) γιὰ τοὺς ἐνοριτες, τοὺς ἐπιτρόπους, τοὺς συνδρομητές καὶ δωρητές τῆς ἁγίας αὐτῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς μακαρίους καὶ ἀξιεπαίνους κτίτορες (τοὺς ἱδρυτές) τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ναοῦ, καὶ γιὰ ὅλους τοὺς πατέρες καὶ ἀδελφούς μας, πού ἀναπαύθηκαν στό παρελθόν, γιὰ ὅσους εἶναι εὐλαβικά θαμμένοι ἐδῶ, καὶ γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους πού εἶναι θαμμένοι παντοῦ.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ ὅσους προσφέρουν καρπούς (δῶρα) καὶ κάνουν καλὰ ἔργα στὸν ἅγιο καὶ πανσέβαστο αὐτόν ναό, γι' αὐτούς πού κοπιάζουν καὶ ψάλλουν, καὶ γιὰ

περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ
Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ ΚΥΡΙΕ.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον με τὰ δικαι-
ώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα
πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύμα-
τι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ

τόν λαό, πού μᾶς περιστοιχίζει, καὶ περιμένει μέ ἐλπίδα καὶ
πόθο τὸ μέγα καὶ πλούσιο ἔλεος, πού προσφέρεται ἐκ μέρους
σου.

Διότι εἶσαι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός, καὶ γι' αὐτὸ
σ' ἐσένα ἀναπέμπομε (προσφέρουμε ταπεινά) τὴ δόξα, στὸν
Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε
καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ ΚΥΡΙΕ

Καταξίωσέ μας, Κύριε, αὐτὸ τὸ βράδυ, νά φυλαχθοῦμε ἀ
ναμάρτητοι.

Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων μας, καὶ
εἶναι ἄξιο, νά ὑμνεῖται καὶ νά δοξάζεται τὸ ὄνομά σου στοὺς
αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἄς ἔλθει, Κύριε, τὸ ἔλεός σου σ' ἐμᾶς, ὅπως ἀκριβῶς
ἐλπίσαμε σ' ἐσένα.

Εἶσαι δοξασμένος, Κύριε, δίδαξέ με τὰ δικαιώματά σου
(τίς ἐντολές σου).

Εἶσαι δοξασμένος, Δέσποτα, δῶσε μου σύνεση μέ τίς
ἐντολές σου.

Εἶσαι δοξασμένος, Ἄγιε, φώτισέ με μέ τίς ἐντολές σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἶναι αἰώνιο· Μὴ παραβλέψεις ἐμᾶς,
πού εἴμαστε ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Σ' ἐσένα πρέπει ἔπαινος, σ' ἐσένα πρέπει ὕμνος, σ' ἐσένα
πρέπει δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα,
τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ἄς συμπληρώσουμε τὴν ἐσπερινὴ δέησή μας στὸν Κύριο.

Κυρίω. Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡ
μας, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηλικὴν
καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ
εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,
ἀνεπαίσχυντα, εἰρηλικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν
τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις,

Κύριε, ἐλέησον.

Βοήθησέ μας, σῶσε μας, ἐλέησέ μας καὶ διαφύλαξέ μας,
Θεέ μας, μέ τῇ χάρι σου.

Ὁλόκληρη τὴ νύχτα ἄς τὴ ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Θεὸ τελεί-
α, ἀγία, εἰρηλικὴ καὶ ἀναμάρτητη.

Δός μας αὐτὸ πού ζητοῦμε, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγό, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων μας, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Συγγνώμη καὶ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν παρα-
λείψεῶν μας, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Τὰ καλὰ καὶ πνευματικά συμφέροντα γιὰ τίς ψυχές μας,
καὶ εἰρήνη γιὰ τὸν κόσμος, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς μας μέ εἰρήνη καὶ μετά-
νοια νὰ ἐκπληρώσουμε, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς μας, χωρὶς πόνους, χωρὶς
ἐξευτελισμό, εἰρηλικά, καὶ καλὴν ἀπολογία μπροστὰ στό φο-
βερό δικαστικό βῆμα τοῦ Χριστοῦ, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύ-
ριο.

Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυντη,
ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας, τὴ Θεοτόκο, καὶ παντο-
τεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὅλους τοὺς ἁγίους, ἄς
ἐμπιστευθοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὅλους
τοὺς ἄλλους, καὶ ὁλόκληρη τὴ ζωὴ μας, στὸν Χριστό, τὸν Θεό
μας.

Σ' ἐσένα, Κύριε.

Διότι εἶσαι Θεὸς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ σ' ἐσένα

καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ Κύριε.

Εὐχή κεφαλοκλισίας.

(Μυστικῶς).

Ἐκφώνησις.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον
καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀπόστιχα ἐν ἄλλαις ἡμέραις.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ
παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὁ

ἀναπέμπομε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στό
Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη ἅς εἶναι σέ ὅλους. Καὶ στό πνεῦμα σου.

Ἄς ὑποκλιθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Σ' ἐσένα ὑποκλινόμεθα, Κύριε.

Εὐχή κεφαλοκλισίας.

(Μυστικά).

Ἐκφώνηση.

Ἄς εἶναι ἡ παντοδυναμία τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένη
καὶ δοξασμένη, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Εἶθε να γίνει.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ

Στίχ. Ὁ Κύριος εἶναι Βασιλιάς, εἶναι ντυμένος μέ
ὠραιότητα.

Στίχ. εἶναι ντυμένος ὁ Κύριος καὶ ζωσμένος μέ δύναμη.

Στίχ. Ἐξ ἄλλου στηρίζει σταθερά τὴν οἰκουμένην, ἡ ὁποία
δέν θά κλονισθεῖ.

Στίχ. Στό ναό σου, Κύριε, ἀρμόζει ἡ ἀγιότητα γιά μακρό
χρόνο (γιά πάντα).

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀπόστιχα καθημερινῶν. (Στίχοι).

Σ' ἐσένα ὕψωσα τὰ μάτια μου, πού κατοικεῖς στὸν
οὐρανό. Νά, ὡς μάτια δούλων προσηλωμένα στά χέρια τῶν
κυρίων τους, ὡς μάτια δούλης προσηλωμένα στά χέρια τῆς
κυρίας της, ἔτσι στρέφονται τὰ μάτια μας πρὸς τὸν Κύριο καὶ

φθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ

Θεὸ μας, ἕως ὅτου μᾶς σπλαχνισθεῖ.

Ἐλέησέ μας, Κύριε, ἐλέησέ μας, διότι ἐπὶ πολὺ χρόνο γεμίσαμε ἀπὸ ἐξευτελισμοῦς. Μὲ τὸ παραπάνω γέμισε ἡ ψυχὴ μας. Ἡ καταισχύνη νὰ ἔλθει σ' αὐτούς, πού εὐημεροῦν σέ βάρος μας, καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς στοὺς ὑπερηφάνους, (οἱ ὅποιοι μᾶς τυραννοῦν).

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ

Τώρα ἄφησέ με ἐμένα τὸν δούλο σου, Κύριε, νὰ φύγω εἰρηνικὰ ἀπὸ τῆ ζωῆ, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσή σου. Διότι εἶδαν τὰ μάτια μου τὴ σωτηρία σου (τὸν Μεσσία) πού ἐτοίμασες μπροστὰ στὰ μάτια τῶν λαῶν, πού εἶναι φῶς ἀποκαλυπτικό γιὰ τὰ εἰδωλολατρικά ἔθνη, καὶ δόξα γιὰ τὸν λαό σου τὸν Ἰσραήλ.

ΤΡΙΣΑΓΙΟ

Εἶσαι Ἅγιος ὁ Θεός Πατέρας, Ἅγιος δυνατός ὁ Υἱός, Ἅγιος ἀθάνατος τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐλέησέ μας. (Τρίς).

Δόξα στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάδα, ἐλέησέ μας. Κύριε, δεῖξε ἔλεος σὲ τις ἁμαρτίες μας. Δέσποτα, συγχώρησε τίς ἀνομίες μας. Ἅγιε, ἔλα καὶ θεράπευσε τίς ἀσθενείες μας, γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πατέρα μας, πού κατοικεῖς στοὺς οὐρανοὺς, ἅς εἶναι ἁγιασμένο τὸ ὄνομά σου, ἅς ἔλθει ἡ Βασιλεία σου ἅς γίνῃ τὸ θέλημά σου, ὅπως στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους, ἔτσι καὶ στὴ γῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Τὴν τροφή μας τὴν ἀπαραίτητη

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

Τῆς παρακλητικῆς ἢ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Σοφία. Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεοσήμεων, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἑνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον. (γ').

Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Ὁ ἀνασταὺς ἐκ νεκρῶν) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς

γὰ τὴ ζωὴ δῶσε μας σήμερα, καὶ συγχώρησε σ' ἐμᾶς τὰ ἁμαρτήματά μας, ὅπως κι ἐμεῖς συγχωροῦμε αὐτοὺς ποὺ ἁμάρτησαν σ' ἐμᾶς καὶ μὴν ἐπιτρέψεις, νά πέσουμε σὲ πειρασμό, ἀλλὰ ἀπάλλαξέ μας ἀπὸ τὸν πονηρό.

Διότι δική σου εἶναι ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

(Τῆς Παρακλητικῆς ἢ τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΣΗ.

Ἐδῶ εἶναι ἡ Σοφία. Εὐλόγησέ μας.

(Νά εὐλογήσει) ὁ Χριστὸς, ὁ Θεός μας, ποὺ εἶναι ἄξιος νά δοξάζεται πάντοτε, τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μακάρι (εἶθε) νά στερεώσει ὁ Κύριος, ὁ Θεός μας, τὴν ἀμόλυντη πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, μαζί μέ τὴν ἀγία Ἐκκλησία καὶ τὴν πόλιν αὐτὴ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσε μας.

Τὴν πιὸ σεβαστὴ ἀπὸ τὰ Χερουβίμ, καὶ ἀσύγκριτα πιὸ ἑνδοξη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, ἐσένα, ἢ ὅποια, χωρὶς νά φθαρεῖς, γέννησες τὸν Υἱὸ καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὴν πραγματικὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐσένα μεγαλύνομεν.

Δόξα σ' ἐσένα, Χριστέ Θεέ μας, ποὺ εἶσαι ἡ ἐλπίδα μας, δόξα σ' ἐσένα.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον, (γ').

Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησέ μας.

Ὁ (...)Χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός μας, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς

Θεός ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητροῦς, δυνάμει τοῦ Τιμίμου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

καθαρώτατης καὶ ἀμόλυντης ἁγίας Μητέρας του, μέ τῆ δύναμη τοῦ Τιμίμου Σταυροῦ, πού δίνει ζωή, μέ τίς προστασίες τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων τῶν Ἀσωμάτων, μέ τίς ἰκεσίες τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ φημισμένων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων (μέ ὠραῖες νίκες) Μαρτύρων, τῶν ὁσίων (ἀσκητῶν) καὶ θεοφόρων (πού φέρουν τόν Θεό μέσα τους) Πατέρων μας, τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων (προγόνων τοῦ Χριστοῦ) Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ὁποῖου τῆ μνήμη ἐορτάζουμε, καὶ ὅλων τῶν ἁγίων, νά μᾶς ἐλεήσει καὶ νά μᾶς σώσει ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Μέ τίς εὐχές τῶν ἁγίων Πατέρων μας, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεέ μας, ἐλέησε καὶ σῶσε μας.

Ἀμήν.